

2.11.21

כריכות

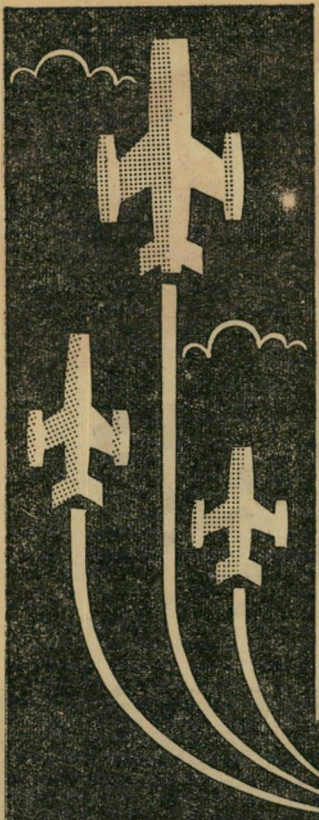
שנת

1961

במשרדי "העולם הזה", תל-אביב, גליקסון 8 (על-יד כיכר דיונוגוף) מתקב"לים לכריכה כרכי 1961 (וגם כרכי שנים קודמות).

מחיר הכריכה הוא — 5 ל"י הכרך (כולל משלוח בדאר, למעוניינים בכך), ואפשר לרכוש גליונות חסרים במחיר 65 אגורה הגליון.

שעות קבלת הכרכים: יום ראשון וחמישי בשבוע בין השעות שש עד שמונה אחר הצהריים.

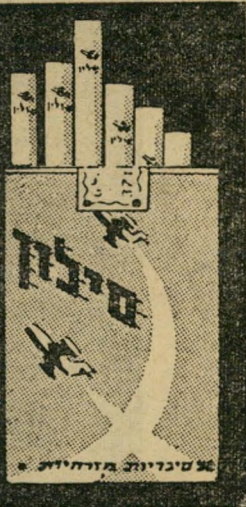
עולה בטיב

עולה בטעם

עולה על כולן

20 סיגריות
37 אגורות

סיגלון

ועד יוזם להקמת

ארגון ידידות ישראל-קובה

מומין כל ידיד קובה בישראל, להודיע על הצטרפותו לת.ד. 4769. תל-אביב

ירושלים	נתליה אשר	ת"א	שמעון ישראלי
חיפה	דוד גלזומן	ת"א	יוסף ליפסקי
רמלה	מרתה כמילאל	ת"א	אחיעזר נוף
		ת"א	שמעון צבר

האם יש ביטוח נגד קרחת?..

אם הנך צפוי לקרחת, כתוצאה מהתדלדלות שערך או בתוקף חוקי התורשה, דע, — קרחים ממש זכו לנביטת שיער ראשם לאחר שימוש ב"אליקסיר" של הביאוקוסמטיקאי ד"ר א. רובין, אך טיפול יסודי בקרחת, הינו ממושך, מיגע ויקר. אתה יכול לחסוך לעצמך טרחה זו ע"י "טיפול-מונע". טיפול-מונע למשך מספר חדשים, אחת ל-שנה או לשנתיים, מחזק את שרשי השיער, מצמיח שיער עבה, הקשור היטב לשרשיו. בעזרת השימוש ב"אליקסיר" יש באפשרותך לדחות את התקרחותך, אם לא לגמרי — הרי לשנים רבות. מנע את התקרחותך!
התחל כבר היום!

שינוי כתובת —

המניי המשנה את כתבתו, מתבקש להודיע על כך למחלקת המניינים שבועיים מראש, כדי למנוע עיכובים במשלוח.

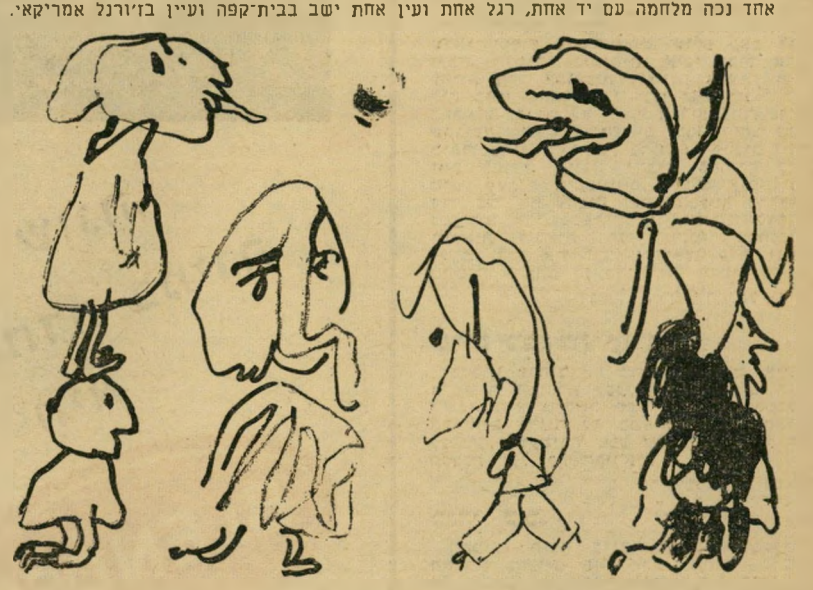
מה זה עתון? לפי הגדרה מפורסמת: גליון נייר שקוראים בו היום ועוטפים בו דגמלוח למחרת. ביסודו של דבר זה גופן, העתונאי אינו כותב בשביל הנצח, הוא כותב בשביל היום. היום הוא רוצה להשפיע, לעצב, לכוון, או לפחות לברר. משום כך, אולי אין זה צודק לקרוא מחדש בעתון בן-שנים. היו עתונאים גדולים, בעלי רמה מקצועית גבוהה, אשר אף למילה אחת מדבריהם לא נותר ערך כלשהו כעבור שנה. ובכל זאת, אוהב כל עתון לשאול את עצמו: האם יהיה ערך לדברי גם כעבור שנים? או שמא ישו בערכם לעטיפתו של ספר?

העולם הזה שיחק, מבחינה זו, המול. דבריו מצאו את מקומם בספרים רבים — מאנתולוגיות על מיבצע סיני (האפוס של טיראן אינו חסר אף באחד מהם) ועד לספרי המשירים. לעתים נדמה כי דברי העתון, הנקראים ביום הופעתם בחפזון, מוסיפים משמעות ועומק רק כעבור זמן — וזוכים להערכה שלמה רק בהופיעם בצורת ספר.

החדש אושר כלל זה מחדש. בשנה שאחרי מיבצע-סיני פירסמנו מדור בשם מישחקים אטורים, מאת עמוס קינן. הוא הכיל אגדות, אגדות קצרצרות, ללא קשר גלוי עם מאורעות היום. למעשה היתה זאת ביקורת מוחצת על סדרי המדינה והעולם — אך בסערת הימים סרחו רק מעטים לפענח את המשמעות הגלומה בה.

עתה הופיעו רשימות אלה בצורת ספר מהודר, בשפה הצרפתית, בתרגום כריסטיאן (מנוחת הגוהם) רושפור ובתוספת ציוריו של אלשינסקי, בהוצאת מו"ל איטלקי, הידוע כמוציא-לאור של דבריי-אמנות וספרות מובחרים ביותר. הספר, הנושא את השם חורצ'י לטון, מכון לחוג הקטן של אוני-הטעם המופלגים ביותר באירופה.

קשה לבחור מבין אגדות אלה את הטובה ביותר. אחרי היסוסימה בחרתי בסיפור הבא, שהופיע בהעולם הזה (1030). הציור הוא של אלשינסקי:

היו שם צילומי זועה מקוריאנה, הודוסיין, הונגריה וכל מיני מקומות. הסתכל איזה סקופ עתונאי, אמר לי בחרות-קודש. הסתכלתי בהערצה על הצילומים הסריים של גוויות כרותות-ראש, והערצתי את עוזה-הלב של העתונאים והצלמים.

"מנוולים כאלה, נאצים, איך הם מתנהגים כך עם בן-אנוש!" אמר האישי, והצביע על אחד שהיה תלוי ברגליו ושתי נשים ירקו עליו.

התפלאתי מדוע מסתכל בעתון, עד שעלה בדעתי שאולי הוא עני ואין לו כסף לקנות ראוי. צריך לעשות סהפכה כדי שלכל אחד יהיה כסף לקנות ראוי ולראות את עצמו. זהו, כמובן, סיפור ישראלי. במקרה הייתי נוכח כאשר נולד, בקפה כסית. אך כמו סיפורים רבים אחרים של קינן, גם זה יכול היה לקרות בכל מקום אחר. תוכנו אוניברסלי.

לוי פרידמן

מכתבים

המשאית של מזרע
הניע אלינו אוטובוסא חדש סבית-הררי שם, "מס" כאמריקה, ובתוך הקבינה מצא ת"י כתובת זו:
אני צילמתי זאת ושולח לכם בתקווה שתפרסמו הטונה זו, בליויי ההסבר, לטען קוראי השבועון.

משה לפידות, מזרע
הכתובת והציור על המשאית של משק מזרע — ראה תמונה.
"תת-ישר הפרהון"
... מה הענינים פה? כל פעם שאני קורא על איזה ענין ביש, שריח רע נורא מסנו, ע

הכתובת על המשאית

כמו ענין ה"עושים" של צ'ומבה (העולם הזה 1268), תמיד צץ שמו של תתישר ה' בסחור. אני מציע שנקרא לו, אולי, תתישר הסרתו ...
אורי שחם, ירושלים

תהא חקירה יקומינא אנשי צה"ל, ויאמ' רן דברמן יקומינא אנשי-הרות, ואל יעסקו להם בפתיחת "הקאמפיו" תקום מיד ועדת חקירה שתחקור איך וכיצד הניע ה"עושים" הנשק שנוצר כדי להגן, לירי מפלצות פורטונליות הרוצחות באנגולה, וכיצד נת' גלגל ליריו של פרצוף הצנע צ'וסבהו סטוי דנטיים, מרופסורים, אייכס?
כל נוסיון לשבת בחיבוק יריים, בשעה שמה, שכל פשעו הנו צבע עורו, נרצח ב' רבבות.
תהא חקירה — ומיד!
שבתאי ירושלמי, תל-אביב

בין החברונים
אם הקורא מני כתב במכתבו שאי-אפשר לעשות שלום עם הערבים (העולם הזה 1268), ומסתמך על זה שהוא מכיר אותם מפני שהיה נר בחברון, או אני רוצה להגיד שגם אני נרתי בחברון ומתור זה שהכרתי שם את מני הנעתי למסקנה ש' רוקא אתו אי-אפשר לחיות בשלום.
חיים נסים, ירושלים

זה סתם צחוק?
ובכן, גם אנחנו מסורפים ככל העולם, גם אנחנו משתוללים למשמע חיזומות של רוק'נרול (העולם הזה 1268). אין לזה כנראה כל קשר לא עם הינוך מוסיקלי ולא עם מסורת תרבותית ארוכה. מיקעב (המשך בעמוד 4)